

ÚTRAVALÓ

||. évf. / 47. sz.

Október 16: Évközi 29. vasárnap

Október 17: Atiochiai Szent Ignác püspök és vértanú

Október 18: Szent Lukács evangélista

Október 22: Szent II. János Pál pápa

Örömhír

„Csak az a kérdés, hogy amikor az Emberfia eljön, talál-e hitet a földön?”

A Szentmise olvasmányai:

- Kiv 17,8-13** – Mózes imádkozik Izrael népéért, és az győzelmet arat Isten segítségével az amaleiták fölött.
- 2Tim 3,14-4,2** – Pál apostol arra figyelmeztet, hogy Isten embere az Isten által sugalmazott írás útmutatásait felhasználva minden jóra kész legyen, és hirdesse az ígét minden időben, hogy elnyerje az üdvösséget.
- Lk 18,1-8** – Isten meghallgatja azokat, akik állhatatosan, igaz hittel fordulnak hozzá.

„Az ókori Izraelben az özvegyek a szociálisan rászoruló csoportjába tartoztak. Nem azért, mert nem volt pénzük vagy földjük, hiszen akár komoly vagyont is örökölhettek, hanem azért, mert nem volt pártfogójuk. Fontos tudni, hogy szociális értelemben nem az az asszony számított özvegynek, akinek meghalt a férje, hanem az, akinek mindemellett nem volt nagykorú fiúgyermek. Csak a felnőtt férfiaknak volt szavuk bármilyen hivatalos kérdésben, ők tudták jogi és más ügyekben képviselni magukat vagy a családjukat. Ha egy özvegy valakivel perbe keveredett, akkor biztosan veszített, mert a nők és gyerekek tanúvallomását nem fogadták el. Az özvegyek speciális problémája tehát a védtelenség állapota volt, az, hogy fokozottan ki voltak téve az igazságtalan ítélezésnek.

Ilyen helyzetbe került a példázatban szereplő özvegyasszony is. Igazságtalanság érte, amit ő a hátrányos helyzete miatt nem tudott megakadályozni. A bíró ráadásul – ahogy történetünk írja – hamis ember, akit nem érdekel se Isten, se ember. Esélytelen helyzet, amit végül az asszony kitartása tör meg azzal, hogy folyamatosan zaklatja a bírót. Érdekes odafigyelni a példázat végén álló jézusi kérdésre, ami az asszony kitartásának forrására mutat rá:

“De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?”

A magyar fordításban kevésbé érezhető, de ez a kérdés komoly tartalmi összefüggésben van a példázattal. Amikor Jézus arra kérdez rá, hogy talál-e hitet, akkor ezt az asszony által tanúsított hitre érti. Talál-e olyan hitet, mint az özvegyasszony hite? Milyen volt ez a hit?

Az özvegy tudta, olyat kér, ami egyezik Isten akaratával: “Ne nyomorgassátok az özvegyeket és árvákat! Ha mégis nyomorgatjátok őket, és hozzám kiáltanak segítségért, bizony meghallgatom kiáltásukat.” (1Móz 22,21-22)

Ragaszkodott ehhez az isteni ígérethez még akkor is, amikor alkalomról alkalomra látta, hogy a mózesi törvényben megfogalmazott isteni akarat nem valósul meg. Hiába csalódott már számtalanszor, hiába látta, hogy esélytelen helyzetben van, makacsul hitte, hogy Isten akarata érvényre fog jutni, érvényre kell jutnia.

Ez az asszony nem azért ennyire erőszakos és a bíró számára bosszantó, mert ilyen a természete, hanem azért, mert kapott egy isteni ígéretet, aminek a megvalósulásában a végletekig hisz. Mindent megtesz, ami emberileg lehetséges, de közben mégsem a maga erejében bíz, hiszen tudja, hogy magától nincs esélye. Biztosnak hiszi és tudja az ígéret megvalósulását, mert azt Isten tette.

De amikor eljön az Emberfia, vajon **talál-e ilyen hitet bennünk?** – *Jorsits Attila* -

„Az ima segít megőrizni Istenbe vetett hitünket, rábízni magunkat akkor is, amikor nem értjük az ő akaratát. Ebben maga Jézus ad példát nekünk, aki sokat imádkozott!

Az ima átalakítja vágyunkat és Isten akarata szerintivé formálja, bármi legyen is az, mert aki imádkozik, az elsősorban az Istennel való egységre vágyik, aki irgalmas szeretet.

Az evangéliumi példabeszéd egy kérdéssel fejeződik be: „Amikor az Emberfia eljön, talál-e hitet a földön?”. Ez a kérdés mindannyiunk számára figyelmeztetés: nem szabad abbahagynunk az imádságot, még ha nem is kapunk rá választ! Az imádság őrzi meg ugyanis a hitet, nélküle a hit meginog!

Kérjünk az Úrtól olyan hitet, amely szüntelen, állhatatos imává válik, olyan hitet, amely az Úr eljövele utáni vágyból táplálkozik. Az imádságban pedig megtapasztaljuk Isten könyörületét, aki irgalmas szeretettel teli Atyaként jön gyermekei elé.
” – idézetek Ferenc pápától –

Uram!

Teremts mély csendet, melyben meghallom szívem dobbanását!

Borítsd rám szereteted fátylát, mely alatt a bizalom ereje hat át!

Uram!

Nyisd fel szemem, és tárd ki szívem,

kezem ne engedj el, még akkor sem, ha én erőltlenül fogom a tiédet, mert szükségem van rád. Örökre.

Antoine de Saint-Exupéry imája

Uram!

Nem csodát, nem jelenéseket kérek Tőled.

A mindennapok küzdelméhez adj erőt nekem!

Kérlek, taníts meg a lépésről lépésre Feléd haladás művészetére,

Hogy föltaláljam magam a napi forgatagban,

Hogy idejében és talpraesetten tudjak dönteni,

Hogy ügyeimben okosan gyümölcsöztessék

ismereteimet és tapasztalataimat!

Segíts, hogy helyesen tudjam beosztani az időmet!

Add, hogy biztosan érezzem, mely ügyem nem tűr halasztást!

Segíts, hogy mindig időt találjak a szellemi, lelki feltöltődésre is!

Kérlek, segíts, hogy minden esetben a lehető legjobban készülhessek föl az éppen előttem álló feladatra!

Add meg, Uram, a kegyelmet, hogy akivel csak találkozom, arra úgy tudjak odafigyelni, és úgy tudjak neki segíteni, mintha Téged; hallgatnálak, és Neked segítenék!

Add, hogy mélyen megértsem, nehézség, kudarc, sikertelenség és zsákutca is lehet sorsom része!

Sőt! Ezek szükségesegek is ahhoz, hogy fejlődjek és megérjek.

Kérlek, szükség esetén, a kellő pillanatban küldj valakit,

aki jó szívvel szemembe meri mondani az Igazságot, ha amúgy berzenkednék ellene!

Tudom Uram, hogy számtalan nehézséget nem a lázas tevékenység, hanem az idő old meg.

Te jól tudod, mily nagyon rászorulok az őszinte barátságra.

Add, hogy kiérdemeljem az életnek ezt a legszebb, legértékesebb, leggyöngédebb, hatalmas ajándékát!

Kérlek, tartsd távol tőlem a szorongást okozó

gondolatot, miszerint életem hiábavaló lenne!

Ne azt add; Uram, amit kívánnék, hanem azt, amire szerinted valóban szükségem van!

Kérve kérek, taníts meg, Uram, a lépésről lépésre

Feléd haladás művészetére!

Végezetül álljon itt a vértanú halált halt püspök, Antiochiai Szent Ignác hitéről néhány tanúbizonyság:

A mintaszerű püspök, aki még az apostoli időkben építette minden erejével az Egyház alapjait, és akit lángoló hitéért „Istenhordozónak” neveztek, hét levelében képet hagyott ránk önmagáról is.

A legenda részletes leírást ad a szent utolsó órájáról is. Mikor az ősz püspököt a hosszadalmas és keserves utazás után Traianus császár elé állították, a császár megkérdezte tőle: „Ignác! Miért térítetted az antiochiaiakat a keresztény hitre, és miért lázítod őket ellenünk?” Ignác erre így válaszolt: „Milyen szívesen megtérítenélek téged is, hogy elnyerhetnéd az örök birodalmat!” Traianus felszólította: „Áldozz isteneinknek, és megteszlek első főpapnak a papjaink között!” Erre Ignác: „Nincs szükségem tőled kapott méltóságra. Tedd, amit tenni akarsz, a hitemet nem változtatod meg.”

Akkor Ignácot az arénába vezették. Amint meghallotta az éhes vadállatok ordítását, megismételte azokat a szavakat, melyeket korábban a római egyháznak írt: „Én Isten gabonája vagyok, és a vadállatok foga örül, hogy tiszta kenyér lehessen. Ösztökéljétek a vadállatokat, hogy azok legyenek a sírom, és semmit meg ne hagyjanak belőlem, nehogy bárkinek a terhére legyek!”

Mikor a vadállatok szétépték a szentet, Traianus elismeréssel így nyilatkozott: „Nagy a keresztények bátorsága! Hol van egy görög, aki így tudna meghalni a maga isteneiért?”

Leveli némi betekintést nyújtanak a jó pásztor lelkébe, és láthatjuk hitének izzását, amely miatt a vértanúságtól sem riadt vissza. Újra meg újra felbukkan leveleiben a gondolat: „Váltságdíj vagyok értetek... engesztelő áldozat leszek helyettetek... feláldozom az életemet értetek!”

A rómaiaknak ezt írta: „Szívesebben meghalok, hogy megnyerjem Krisztust, mint hogy király legyek az egész föld felett.” A szmirnaiakat pedig biztosítja: „A kardhoz közel Istenhez vagyok közel. A vadállatok között Isten környezetében vagyok: egyedül Jézus Krisztus nevében... mindent elviselek, hogy veled együtt szenvedjek, mert Ő tesz képessé rá, aki teljesen emberré tett” (4,2).

Hírek

Október 19,20: esténként 17 órától Rózsafüzér, 17: 30-tól Litánia a kapolcsi Templomban!

Kapolcs, 2016. Október 16

Írta és szerkesztette: Timár Ildikó Ágnes